

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?

Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als
25 anys del Concili Provincial Tarraconense

2. L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangelí

2.5. La missió dels laics

El compromís dels laics dins la societat té en la família el primer i insubstituïble camp d'acció. Les famílies cristianes tenen la missió de la transmissió de la fe viva amb el testimoniatge d'amor i misericòrdia. Hem d'agrair la generositat fecunda dels matrimonis cristians. Com s'ha repetit sovint estem convençuts que el bé de la família és decisiu per al futur del món i de l'Església.

La recerca del bé comú, tenint com a base la dignitat de la persona humana i com a objectiu la transformació del món segons els criteris de l'Evangelí de Jesús, ha de ser l'objectiu de tota acció social dels cristians en la transformació del món. Aquest canvi del món en profunditat esdevé del tot prioritari en aquest temps de pandèmia i post-pandèmia, en el qual cal imaginar noves maneres de fer en el camp de l'economia, la política, la cultura, la sanitat, l'educació...

Caldrà, doncs, immersir-se en el món i contribuir a l'elaboració de nous paradigmes, auscultant els batecs de les societats globals. En paraules del Papa Francesc, adreçades al Congrés de Laics, celebrat a Madrid el febrer de 2020, caldrà «no tenir por de recórrer els carrers, d'entrar en cada racó de la societat, d'arribar ns als límits de la ciutat, de tocar les ferides de la nostra gent». És així com els laics han de dur a terme la seva missió com a membres vius de l'Església de Déu. ■

(continuarà)

Diumenge, 25 de juliol de 2021. Núm. 609

DIUMENGE XVII (B)

SOLEMNITAT DE SANT JAUME, APÒSTOL

Imatge de l'apòstol Sant Jaume a la seva capella de Pedret

Avui, encara que sigui diumenge, celebrem la Solemnitat de Sant Jaume, apòstol. Aquesta coincidència de la festa de l'Apòstol amb el diumenge ens dona una nova oportunitat de reflexionar sobre la importància dels

fonaments apostòlics de la nostra fe cristiana. De fet van ser els apòstols, els qui, seguint la indicació de Jesús, van anar per tot el món, fins als límits més llunyans de la terra, anunciant l'Evangelí. I així, la tradició de casa nostra reconeix que sant Jaume hauria seguit al peu de la lletra aquesta indicació del Mestre, arribant justament al "*Finis terrae*" per predicar-hi la Bona Nova del Regne de Déu.

Que els apòstols tenien ben clars els manaments del Senyor Jesús i que els procuraven complir al peu de la lletra ho hem pogut escoltar de manera diàfana a la primera lectura: "*Obeir Déu és primer que obeir els homes*". I així, per aquesta obediència primigènica a la voluntat de Déu, sofreixen l'investida dels poders terrenals: "*Herodes feu matar amb l'espasa Jaume*". Aquest, doncs, fou el primer dels apòstols en donar la vida pel seu Senyor, certificant amb la seva sang la voluntat expressada davant Jesús d'estar disposat a poder beure el mateix calze que Jesús havia de beure (Evangelí).

La veneració de sant Jaume a les terres de Galícia, i la corrua de pelegrins que han fet aquest camí al llarg dels segles, i que el fan encara ara mateix, especialment com enguany quan s'escau l'Any Sant, dona fe de l'acompliment del desig del salmista: "*Que us lloïn les nacions Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora*" (Salm responsorial).

¿D'on surt aquesta força per vèncer tantes dificultats i fer que la fe cristiana arribi arreu de la terra? ¿D'on neix aquest esforç sobrenatural per superar la por al sofriment, i fins i tot a la mort, per escampar la llavor de l'Evangelí per tot el món? Només pot néixer del convenciment que "*sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres*" (2a. lectura).

I per això ens cal ser també fidels a seguir l'exemple de Jesús "*el Fill de l'home que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes*" (Evangelí).

Que l'exemple de Sant Jaume, i el de tots els altres apòstols, ens esperoni a viure amb fidelitat la nostra fe cristiana, i ens doni coratge per intensificar la labor apostòlica de la nostra Església, per poder accomplir l'objectiu d'universalitat que ha de fer possible que la salvació de Déu arribi a tothom. ■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 24:	18,30: Per la salut de la malalta Maria
Diumenge, 25:	12,00: Pel poble. 18,30: Família Agell Casademont
Dilluns, 26:	18'30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 27:	18,30: Per la salut de la malalta Maria
Dimecres, 28:	18,30: Intenció particular
Dijous, 29:	18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 30:	18,30: Intenció particular
Dissabte, 31:	18,30: A Sant Ignasi de Loiola
Diumenge, 1:	12,00: Pel poble. 18,30: Francisco Cateura i Rosa Ribot

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

HAN CELEBRAT EL SAGRAMENT DEL MATRIMONI

Miguel Jiménez Rocamora i Assumpta Badia Anglas

LA CAPELLA DE SANT JAUME, APÒSTOL, A PEDRET

Construïda el 1533 al costat de l'hospital de Sant Llätzer, documentat el 1170, la Capella de Sant Jaume, situada a l'actual barri de Pedret, és d'una sola nau, amb un absis a tocar de la via del tren, que passa per darrera de l'edifici. L'arc dretà de l'edifici de l'hospital li fa de porxo. La porta actual és renaixentista. El campanar de cadireta té el forat amb arc de punt rodó, i actualment no té campana. En alguns documents del segle XIV és anomenada de Sant Jaume dels Malalts de Pedret. Quan va ser enderrocada la capella del Pilar, el culte a la Mare de Déu del Pilar va passar a aquesta capella, que encara ara per molts és coneguda com la capella del Pilar de Pedret.